

MODLITWA

Wszchemogący Boże, Wniebowstąpienie Twojego Syna jest wywyższeniem ludzkiej natury, spraw, abyśmy pełni świętej radości składali Tobie dziękczynienie, i utwierdź naszą nadzieję, że my, członkowie Mistycznego Ciała Chrystusa, połączymy się z Nim w chwale. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

MODLITWA ZA WSTAWIENNICTWEM ŚW. RITY

O Najśodsze Serce Jezusa, które zawsze okazywało się bardzo czułe na najmniejszą nędzę ludzkości, daj się wzruszyć moimi potrzebami i nie baczając na moją słabość i niegodność, zechciej wyświadczyć mi łaskę, która tak leży mi na sercu i o którą prosisz Cię dla mnie i ze mną Twoja wieczna oblubienica święta Rita.

Za wierność, jaką święta Rita zawsze okazywała łasce Bożej, za wszystkie zalety, którymi uhonorowałaś Jej duszę, za wszystko co wycierpiała w swym życiu jako żona, matka, i w ten sposób uczestniczyła w Twojej bolesnej męce i wreszcie z tytułu nieograniczonej możliwości wstawiania się, przez co chciałaś wynagrodzić Jej wierność, udziel mi Twojej łaski, która jest mi tak bardzo potrzebna. Amen.

OGŁOSZENIA

1. Zapraszamy na **nabożeństwa majowe**, z wystawieniem Najświętszego Sakramentu, połączone z Nowenną przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego – **codziennie o godz. 18:00**.
2. W sobotę, 23 maja, kolejna grupa dzieci z naszej parafii przystąpi po raz pierwszy do Komunii świętej. Prosimy o modlitwę w ich intencji.
3. Od kilku tygodni mamy w kościele awarię systemu wyświetlania tekstów pieśni. Przepraszamy za zaistniałe niedogodności.
4. Za tydzień będziemy obchodzić uroczystość **Zesłania Ducha Świętego**.
5. W tym tygodniu w liturgii Kościoła obchodzimy:
 - we wtorek, 19 maja – wspomnienie **bl. Elżbiety Róży Czackiej**, dziewicy;
 - w piątek, 22 maja – wspomnienie **św. Rity z Cascii**, zakonnicy.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłać!

Redagują: ks. dr Dominik Koperski oraz Parafianie. Strona internetowa Parafii:

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa.

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Wniebowstąpienie Pańskie

17 maja 2026

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: czynna jest od poniedziałku do czwartku:

po południu **16.00 - 17.45**, ponadto w poniedziałki wieczorem w godz.

19.00 - 20.00, rano we wtorki i czwartki **9.30 - 10.00**.

Kancelaria w piątki jest nieczynna. **Tel.: 22 838 30 95** w godz. urzędowania

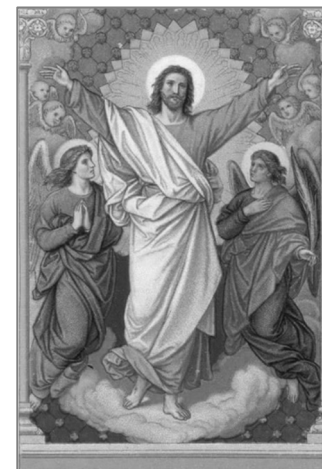
Konto parafii św. Augustyna: **56 1240 2063 1111 0010 0087 4213**

LITURGIA SŁOWA

Dz 1, 1-11; Ps 47; Ef 1, 17-23; Mt 28, 16-20

Refren Psalmu: Pan wśród radości wstępuje do nieba.

Jedenastu uczniów udało się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeli, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili. Wtedy Jezus zbliżył się do nich i przemówił tymi słowami: „Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”.

17 maja — UROCZYSTOŚĆ WNIEBOWSTĄPIENIA PAŃSKIEGO

Po czterdziestu dniach od swojego Zmartwychwstania Jezus Chrystus z duszą i ciałem wstąpił do nieba.

Wniebowstąpienie określa przejście od chwały Chrystusa Zmartwychwstałego do chwały Chrystusa wywyższonego po prawicy Ojca. To ostatni epizod ziemskiego życia Jezusa. Spełnia się on jednak poza naszym horyzontem czasowym – prowadzi bowiem do wieczności Ojca.

„Jaki jest sens tego ruchu z nieba do nieba? Dlaczego druga Osoba Trójcy Świętej zstępuje na ziemię, uniża samą siebie, przyjmując ludzką kondycję, a potem wraca do chwały, którą miała od zawsze?

Trzeba zauważyć, że w tym ruchu to, co Boskie, łączy się definitywnie z tym, co ludzkie – Syn wstępuje do Ojca nie sam, ale z własną ludzką naturą. Chrystus, prawdziwy Bóg, nie przestaje być po wniebowstąpieniu prawdziwym człowiekiem. Pozostaje Bogiem wcielonym – z ludzką naturą, zmartwychwstałą i uwielbioną” – pisze o. Dariusz Kowalczyk SJ.

Tak więc, można powiedzieć, Jezus na zawsze wniósł w łono Trójcy Świętej człowieczeństwo. Dzięki temu my również będziemy mieli w łonie Trójcy Świętej ciało, tak jak Jezus, ciało uwielbione. Co ciekawe, to

już się w pewnym sensie dokonało. „Chrystus wstąpił do nieba, ale nie odszedł od nas. Tak i my już tam jesteśmy razem z Nim, choć jeszcze nie spełniło się w naszym ciele to, co jest nam obiecane” – pisał św. Augustyn.

W mowach pożegnalnych Jezus kładł duży nacisk na znaczenie swojego „powrotu do Ojca”. Jak wyjaśniał w jednym ze swoich przemówień Benedykt XVI, Jezus „przyszedł bowiem na świat, by doprowadzić człowieka do Boga, nie w sensie ideowym – jak filozof czy nauczyciel mądrości – ale w sensie rzeczywistym, jak Pasterz, który pragnie zaprowadzić owce do owczarni”.

Bóg w człowieku – człowiek w Bogu: ta prawda nie jest już teoretyczna, lecz rzeczywista. Dlatego chrześcijańska nadzieja, której fundamentem jest Chrystus, nie jest iluzją, lecz – jak mówi List do Hebrajczyków – „jakby kotwicą naszego życia” (por. Hbr 6, 19), kotwicą, która sięga nieba, gdzie Chrystus nas poprzedził – tłumaczył papież Benedykt XVI.

Uroczystość Wniebowstąpienia pierwotny Kościół łączył z tajemnicą Zesłania Ducha Świętego na Apostołów. Historia liturgii zna tę uroczystość dopiero od IV w. O tym święcie pisze *Æteria* w swoim pamiętniku

z podróży do Ziemi Świętej w latach 381-384. Potwierdza je św. Augustyn (+ 430), gdy pisze: „Dzień dzisiejszy świętują na całym świecie”.

Św. Leon I Wielki (+ 461) poświęca tej tajemnicy dwa kazania. Dni następujące po Wniebowstąpieniu Pańskim przygotowują wiernych na przyjęcie Ducha Świętego. Czytania liturgiczne w tym czasie zawierają opis obietnicy zesłania Ducha Świętego, w kościołach odprawiana jest Nowenna do Ducha Świętego. Zgodnie z Ceremoniałem liturgicznej posługi biskupów dostosowanym do diecezji polskich (Księgarnia św. Jacka, 2013), w prezbiterium pozostawia się figurę Zmartwychwstałego, również paschał i czerwona stuła na krzyżu pozostają na swoim miejscu jeszcze przez tydzień – do uroczystości Zesłania Ducha Świętego (por. nr 393).

Św. Mamert, biskup Vienne, kiedy ok. roku 450 nawiedziły Francję kłęski żywiołowe, polecił odprawiać procesje błagalne na trzy dni przed Wniebowstąpieniem Pańskim (poniedziałek, wtorek, środa). Synod w Orleanie zatwierdził ten zwyczaj dla Francji w roku 511. Zwyczaj ten przyjął się w całym chrześcijaństwie. Właśnie bowiem wtedy w Europie jest wiosna w całej pełni, a wiosenne burze, deszcze lub posucha mogą zniszczyć cały dobytek i spowodować głód. W Polsce procesje

urządza się do krzyży przydrożnych. Stąd nazwa *Dni Krzyżowe*.

Wiele o tajemnicy Wniebowstąpienia mówią następujące słowa św. Leona I Wielkiego: „Po błogosławionym zmartwychwstaniu Pana naszego Jezusa Chrystusa, którego wskrzesiła moc Boża dnia trzeciego, jako świątynię rozwaloną, dzisiaj najmilszy, upływa dzień czterdziesty, przeznaczony najświętszym wyrokiem dla naszego pouczenia, aby widokiem zmartwychwstałego ciała umocniła się wiara nasza... Zaiste wielka i nieopisana była przyczyna szczęścia Apostołów, kiedy widzieli, jak na oczach tłumu wstępowała natura rodzaju ludzkiego ponad wszystkie stworzenia niebieskie, bijące godnością chóry aniołów, a nawet ponad zastępy archaniołów się wznosząc i dochodząc do granic Bóstwa – bowiem Syn Boży ją sobie poświęcił. Dlatego wyniesienie Chrystusa jest równocześnie i naszym także wyniesieniem: co bowiem pochodzi z Głowy, spada i na ciało. Dzisiaj bowiem nie tylko zostaliśmy umocnieni w posiadaniu nieba, lecz wznieśliśmy się wyżej dzięki łasce Chrystusa, niż utraciliśmy przez zadość szatana. Jak bowiem zawzięty nieprzyjaciel zrzucił nas z posiadłości niebieskich, tak nas jako braci swoich syn Boży społem po prawicy Ojca umieszcza”.